

Серп. Піднесення Фенріса

Передісторія

ВСТУП

Дев'ятнадцяте століття добігало кінця. Промислова революція була в самому розпалі — інженери та вчені намагалися досягти граничних можливостей енергії, виробленої паром, вугіллям і нафтою. По всій земній кулі цілі держави змагалися в спробі відкрити найнадійніші та найефективніші способи застосування цієї енергії. Щороку здавалося, що відбувається нова революція то в одній галузі, то в іншій. Сільське господарство, лісозаготівля, видобуток корисних копалин — зміни торкнулися кожної галузі, зробивши їх ефективнішими та прибутковішими. В запалі цієї технологічної гонки вчений на ім'я Нікола Тесла наважився витратити всі свої заощадження, а також і гроші багатьох інвесторів на побудову «Фабрики» розміром із місто в самому серці Трансильванії. Дуже швидко після будівництва Фабрики з неї поповзли чутки про проведення божевільних експериментів і створення химерних механізмів незрозумілого призначення та цінності.

Потім, у 1901 році, емісар «Фабрики» попросив аудієнції в імператора Саксонії, пообіцявши тому можливість «першим побачити новітній винахід геніального розуму пана Ніколи Тесли — небачене людством творіння, що змінює світ». Імператор, добре обізнаний про репутацію Тесли як безглузлого мрійника, був заінтригований зухвалістю прохання та прийняв його радше з цікавості, ніж повіривши в обіцянки емісара. Через місяць емісар прибув у супроводі невеликої групи осіб та привіз із собою величезний дерев'яний ящик. Ці люди немов брали участь у театральній виставі, безцінний секрет якої повинен був відкритися єдиному глядачу. Цікавість імператора розгорілася сильніше, і він злегка подався вперед у передчутті. Він розумів, що все, що відбувається виглядає надто театралью, але не міг не піддатися інтризі, що з захопила його.

— Якщо вже вони мають намір витратити наш час, я радий, що вони зуміли обставити це настільки цікаво! — посміхнувся він, звертаючись до дружини.

Вона відповіла поблажливою посмішкою, спостерігаючи, як встановлюється ящик перед урочистим відкриттям. Чоловік змусив її залишити звичну компанію, щоб узяти участь у цьому фарсі, й вона мріяла, щоби все це швидше закінчилося.

Передня стінка ящика ослабла, й емісар став біля нього, звернувши своє обличчя до імператора виказуючи шанобливість. Потім він заговорив:

— Шановний Імператоре великої саксонської нації! — урочисто проголосив він. — Смирено прошу прийняти для вашого вивчення та схвалення першу у світі автоматичну самохідну машину.

Без зайвої допомоги передня стінка ящика впала на землю, й з нього з'явилася машина на чотирьох ногах. Вона була зростом з людину та пересувалася на зловісних, ніби павучих лапах. Машина завмерла, повернулася, потім поповзла сходами до імператора й нарешті зупинилася перед імператорським двором. Запанувала тиша, наповнена трепетом усіх присутніх. Навіть дружина імператора, немов заворожена, завмерла від побаченого.

— Великий вчений Нікола Тесла витратив останні п'ять років і цілий статок, прагнучи довести «автомашину» до досконалості, — сказав емісар зі спокійною впевненістю чоловіка, що не втрачає самовладання в присутності людей впливових і владних.

— Наявні як великомасштабні, керовані вручну «механізовані допоміжні набори», так і самохідні малі «автомашини», схожі на представлену вам. Пан Тесла приборкав енергію у всіх формах, відомих людству. Незабаром він також зуміє використати й невідомі досі форми. Так чи інакше, він показав себе видатним ученим і винахідником. Всі нинішні технології можуть, строго кажучи, все ще вважатися корисними, але тепер стануть, безумовно, застарілими. У надрах Фабрики народжується майбутнє. Автомашини і є майбутнє. Тесла і є майбутнє.

Імператор стояв приголомшений. «Я всього лише дитина, — думав він. — Все, що я знав раніше — ніщо». Він повільно відвернувся від автомашини та глянув на посланця з «майбутнього», який за кілька секунд знищив весь його колишній світ.

— Дякую вам за представлене мені сьогодні, — нарешті зміг вимовити він.

Лише багаторічна практика придворного етикету допомогла йому впоратися із собою.

— Виглядає дуже вражаюче.

— Це лише дослідний зразок, — промовив емісар. — Поки ми розмовляємо, пан Тесла продовжує вдосконалювати свої розробки та відкривати нові способи змінити світ.

— Зрозуміло, — відповів імператор. — А ці... «автомашини» — так ви їх називаєте? Чи зможуть вони замінити собою все те, чим ми користуємося сьогодні?

— Якщо завдання невелике, то автомашини здатні допомогти різними способами. Для важкої праці на кшталт лісозаготівлі чи шахтарських робіт краще згодяться «механізовані допоміжні набори»; для керування якими потрібна людина. Їх можна створити для досягнення будь-якої мети.

— Будь-якої мети? — перепитав імператор.

Легка усмішка осяяла обличчя емісара.

— Будь-якої мети.

Розум імператора на подив швидко пристосовувався до нового світового ладу. Слова емісара про те, що ці машини придатні для будь-якої мети, немов спалахом осяяли його уяву, й вона помчала вперед, малюючи картини воістину безмежних можливостей.

— Чи не шукає шановний пан Тесла нових інвесторів? — запитав імператор.

Посмішка емісара стала трохи більше помітною.

— Пан Тесла відкритий для нових ділових стосунків, — відповів той.

— Чи я є перший, хто побачив цей винахід? — жадібність почала охоплювати імператора.

Емісар кивнув.

— Чи планується ознайомити з ним іще когось?

— Кілька подібних демонстрацій уже організовано. Інші емісари везуть прототипи по всій Європі, й у найближчі дні та тижні вони зустрінуться з главами інших держав.

«Отже, часу зовсім мало», — подумав імператор. Він відповів своєю найчемнішою посмішкою.

— Ще раз дякую вам за таку вражаючу демонстрацію. Я буду радий, якщо ви приєднаєтеся до мене за обідом і ми обговоримо все докладніше.

* * *

Демонстрації автомашин мали бажаний ефект. Хоча відправлені європейським правителям прототипи й були їм у дивину, вони вразили уяву всіх, хто їх бачив, і багатьох із тих, кому побачити їх не вдалося. Чутка розлетілася швидко, й загальне збудження перетворилося в одержимість новою, практично невідомою та абсолютно незрозумілою технологією. Правитель кожної нації побачив у цих незвичайних механізмах можливості для своєї країни, й незабаром усі вони обговорювали контракти з Фабрикою. Представники всіх країн зібралися в серце Трансильванії для спостереження за розробкою своїх власних, унікальних автомашин і механізованих допоміжних наборів, сконструйованих для виконання особливих цілей відповідно до національних особливостей. Із самого початку стали очевидні приголомшливі можливості для кожної галузі промисловості, але саме оборонний потенціал машин найбільше хвилював уми глав багатьох держав. І саме це змушувало їх розщедритися.

Механізовані допоміжні набори, або «мехи», виявилися більш універсальними, більш потужними і більш вражаючими, тому уряди держав, які прагнули захистити свої народи від справжніх або вигаданих ворогів, сконцентрували свою увагу саме на них. Після виконання перших замовлень Тесла усвідомив, що сам він не впорається зі зростаючим попитом. Його донька запропонувала продати патенти замовникам, і він неохоче послухав її поради. Однак він категорично наполіг на тому, щоби продати лише найпримітивніші розробки, що використовувалися в перших замовленнях, а досконалі механізми й автомашини він розсудливо приберіг для себе. Користуючись своїми патентами, кожна нація почала штампувати армії незграбних мехів, у той час як Тесла продовжував збирати багатство, за чутками, більше за скарбниці деяких держав.

Протягом кількох років присутність мехів і автомашин стала буденністю навіть у найвіддаленішій сільській місцевості. Збільшення виробництва знижувало вартість старіших, менших мехів, що використовувалися для роботи й багато хто з найзаможніших землевласників Європи вже мали цілі їх стайні, що працювали в сільському господарстві, лісозаготівлях та в шахтах. Але це зниження цін стало можливо лише завдяки виробництву готових до

бою чудовиськ, кількість і розміри яких постійно збільшувалися. Народ звик до цього нового інвентарю та бойових машин дивовижно швидко. Більшість усе так же не могла зрозуміти суті машин, але мехи постійно були на видноті, тож їх почали сприймати як належне. Хтось скаржився на шум чи запах, або на мастило, що забруднювало землю. Хтось захищав «старі способи», стверджуючи, що «швидше та могутніше» ще не означає «краще». Віл-і-плуг, ручні пили, кінна кавалерія — викликали в людей відчуття гордості та честі, в той час як нові машини уособлювали собою темне та похмуре майбутнє, повне страхітливої невідомості. Та голоси цих людей лунали занадто тихо або ж не мали значення для можновладців.

Проте траплялися й винятки. Кримський хан усвідомлював ті переваги в сільському господарстві, які могли запропонувати нові пристрої, та був занадто обережний, щоби повністю довіритися їм. Однак його палка і відважна донька, котра заворожено спостерігала за машинами і, бачила, як їхні сусіди посилено вдосконалюють свої знаряддя війни, побоювалася безнадійно від них відстати. Оскільки хан любив свою доньку сильніше за старі традиції, зрештою він відступив перед її наполегливою спрагою «модернізації». Юна володарка побачила вражаючий потенціал цих мехів, і її нація кинулася назустріч неминучому кінцю всіх технологічних революцій.

У 1910 році цар Союзу Русвета ледь вижив після замаху. Вбивця втік, але Григорій Распутін, довірений радник царя, стверджував, що бачив його й послав за ним своїх людей. Кілька днів по тому Распутін представив тіло людини та знайдені в нього документи з печаткою Республіки Полянїї. За словами Распутіна, перед стратою ця людина зізналася в спробі замаху. Полянїя заперечувала ці «мерзенні та безпідставні звинувачення». По всьому Союзу закипіло обурення через замах на царя й зухвалі заперечення причетності Полянїї до нього. Лише через пару тижнів солдати Русвета застрелили кількох полянських інженерів біля Фабрики. Республіка Полянїя люто відреагувала на цей акт агресії, і незабаром народні ополченці почали провокувати сутички між двома націями: люди жадали помсти. Європа досягла переломного моменту. Майже десятиліття процвітання та пекуче бажання випробувати всю міць своїх недавно створених бойових машин підживлювали конфлікти, які в одну мить оживили страхи жителів усього континенту, й народний патріотизм сколихнув серця у відповідь. Прикордонні сутички ставали все частішими. Будь-який незначний прояв неповаги, справжній або надуманий, між представниками протилежних сторін ставав питанням національного престижу, безпеки та процвітання. Будь-яка можливість випробувати нову зброю чи заявити права на новий шматочок землі перетворювалися в ключову операцію в ім'я захисту нації. Лише за пару місяців після спроби замаху на царя Русвета почалася Велика Війна.

* * *

Спочатку Велика Війна здавалася дуже привабливою, але ніхто не був готовий до того, що вона вийде на глобальний рівень. Відчайдушно бажаючи випробувати нову зброю і тактики, генерали Європи не врахували масштабів і наслідків своїх дій. У перші місяці війни все, що бачив народ, являло собою зразки героїзму та тріумфу. Нова зброя була видовищною, викликала захоплення й жах водночас. Мехи спричиняли руйнування, які розум не міг навіть усвідомити й до моменту, коли всі зрозуміли в яких обставинах опинилися, нації були настільки залякані жажливою зброєю своїх ворогів, що ніхто не наважувався відмовитися від використання своєї власної. Війна тяглася рік за роком. Кількість жертв обчислювалося спершу десятками тисяч, а потім і сотнями і навіть мільйонами. Мирні громадяни не могли нічого вдіяти і з жахом стежили за тим, що відбувається, сподіваючись, що доля не дозволить їм опинитися на шляху цих убивчих гігантів. Коли весна 1916 року поступилася літу, ситуація загострилася знову. Однак цього разу панувало відчуття близького завершення війни. Воно охопило всіх — від військових високого рангу до селян, які працювали в полях, і, хоча різниця не була зримою, вона відчувалася фізично, повітря немов просякло рішучістю. Народ, армія та їхні лідери втомилися від цієї війни. Основні учасники Великої Війни готувалися до її апогею, зібравши залишки сил. Потім, немов у відповідь на якийсь невидимий сигнал, вони кинулися в останню запеклу битву, що стала передсмертним хрипом Великої Війни. Коли масний дим розсіявся, навколо панувало спустошення, й ті, хто вижив поповзли додому, байдужі та зломлені.

Велика Війна скалічила всі залучені нації. Виснажений народ, який втратив усе, що мав, зустрів закінчення війни з величезним, та обережним полегшенням. У перші тижні після припинення вогню більшість чекала, що військові дії можуть знову спалахнути будь-якої миті. Поступово все потроху заспокоювалося, й навіть з'явилася надія на мир. За кілька тижнів після закінчення боїв були укладені перші формальні перемир'я між деякими націями. Тоді здавалося, що правителі та політики наситилися війною, а їхні народи будуть нескінченно раді почати відновлення своїх країн. Проте військові лідери не забувають отриманих уроків, і нові технології, що розвинулися протягом Великої Війни, не будуть збирати пил у арсеналах.

* * *

Із самого початку Тесла знав, що його машини мають смертоносний і руйнівний потенціал. Але через своє прагнення випробувати власні винаходи й, після стількох років поневірянь і фінансових втрат, отримати нарешті з них прибуток, він просто не міг досягнути до кінця всю нищівну потужність плодів свого чудового розуму. На його думку, здатність машин до руйнування була, в кращому випадку, теоретичною. У своєму бажанні досліджувати власну нову технологію він мчав попереду світових лідерів. Там, де вони шукали сили, він просто шукав межі своїх здібностей. Можливо, він уявляв, як один мех стає в бойову стійку проти іншого в якійсь подібності благородного бою, такої собі дуелі лицарів у вимащеній мастилом механізованій броні, де втрати обчислювалися б деталями на заміну та плямами мазуту, й лише іноді — випадково загиблим механіком. Можливо, він взагалі ніколи не уявляв їх у справжньому бою; зрозуміло було лише одне: він ніколи не думав, що ці бойові машини будуть спрямовані проти істот із плоті та крові.

Щоб там не уявляв собі Тесла, дійсність була іншою. Його мехи, безумовно, брали участь у боях, але замінити солдатів і кавалерію вони так і не змогли. Вони їх доповнювали. І вони їх перемагали. Тесла не міг до кінця повірити в перші доповіді своїх емісарів, які розповідали про руйнування, спричинені його машинами. Хто міг відправити солдатів у битву разом із цими чудовиськами? Хіба божевільний. Перші військові рапорти доповідали про безліч солдатів, убитих у лічені миті. За роки війни військова тактика адаптувалася до участі мехів у бойових діях, проте рідко коли піхоті чи кавалерії вдавалося протриматися хоча б у кількох битвах проти мехів. Але дух Тесли зломив не це. Його творіння спричиняли все більше й більше жертв серед мирного населення. Військові не були обережними у використанні новітніх машин смерті, й незабаром посипалися нескінченні рапорти про ферми, обрані об'єктами атаки, або про жителів довколишніх сіл, які просто потрапили під перехресний вогонь. Врешті-решт, Тесла вирішив сам у всьому переконалися. Він залишив свою роботу й Фабрику та відправився в сільську місцевість.

Він бачив тіла всюди.

Солдати.

Коні.

Селяни.

Сім'ї.

Діти.

І він усвідомив, що це були лише ті загиблі, тіла яких не встигли прибрати. Вони лежали в полях, ярах, струмках, коморах і будинках. Тесла був зломлений. Деякі кажуть, що він з'їхав із глузду. Але зрештою він повернувся на Фабрику, припинив весь виробничий процес і розпустив робітників. Забравши із собою доньку, він замкнув двері Фабрики, й вони обоє зникли.

ЕПІЗОД 1. НОВА ЕПОХА

Березень 1921 р.

Народи Європи чіпляються за крихкий мир після завершення Великої Війни. Іноді траплялися дрібні сутички між сусідніми країнами, але загалом панував мир, поки кожен народ трудився в поті чола, відновлюючи економіку, урядову систему та армію.

Місто-держава Фабрика залишалося закритим, хоча більша його частина все ще була доступна. Здавалося, що Тесла поквапився з відходом, адже на Фабриці залишалося безліч цікавинок, які без проблем міг добути допитливий перехожий, і за останні роки деякі вже встигли там пожитися. Однак великий внутрішній простір Фабрики залишався надійно замкненим, і нікому не вдалося проникнути за зачинені двері.

Та вітер долі мінливий. Понівечені нації Європи чудово розуміють: ніщо не може гарантувати вічний мир. Після років поступового відновлення люди лише зараз знову відчули себе комфортно. Однак без остаточного переможця у Великій Війні в Європі немає чіткого напрямку подальшого розвитку, а міжнародна напруженість продовжує зростати.

Ніхто не бажає брати на себе відповідальність за розпалювання нової війни, тому більшість конфліктів ізолюється та швидко гаситься. Ходять чутки про дивних солдатів з очами які світяться, але на них мало хто звертає увагу, вважаючи це вигадками селян, які придумують проблеми чи шукають уваги. Лідери націй зосереджені на створенні власних гучних імен. Європа стоїть на краю нової ери, та її остаточна доля залишається невирішеною.

ЕПІЗОД 2А. ВІЙНА

Жовтень 1921 р.

Зростання національного добробуту принесло комфорт у життя європейців і отримавши комфорт люди втратили спокій. Люди більше не відчували смертельної загрози та насолоджувалися черговим раптовим економічним підйомом. Їхні пріоритети почали змінюватися. Поступово розповіді про Велику Війну отримали міфічний, романтичний наліт. Тим не менше, уряди країн усе ще побоювалися один одного, та можливість стати жертвою атаки потихеньку затьмарювала уроки минулого. Сутички все частіше перетворювалися в бої, і вже здається, що нова війна неминуча.

Багато держав боялися перспективи чергової війни. Однак інші країни назирають та штовхаються, являючи собою жахливу загрозу. І ця загроза заставляє забути про наслідки недавнього минулого, й усе сильніше розгоряється страх. І знову Європа стоїть на межі війни.

НАСЛІДКИ

Не знадобилося багато часу, щоб жахи війни яскраво нагадали про свою кровожерливість кожному жителю Європи. Щойно спалахнули військові дії, — навіть ті, хто найбільше марили славою, дуже швидко перестали бачити Велику Війну в рожевому кольорі. Прояви жорстокості були придушені вельми швидко, хоча й нерішуче.

На відшкодування шкоди, завданої міжнародним відносинам, цього разу буде потрібно набагато більше часу. Навіть найвищі посадовці, були вражені тим, як швидко конфлікт розгорівся знову. Страх і недовіра вкоренились у свідомості людей, поки глави держав намагалися вгадати наміри своїх суперників по всьому континенту. Все більше наростала підозрілість, спровокована чутками про якесь пожвавлення всередині та навколо Фабрики. Багато непрошених гостей проникло за її двері з моменту закриття, але велика її частина все ще була недоступна, й ця таємничість лише підживлювала різні страхи та породжувала плітки.

Занепокоєння людей підігрівалося тим фактом, що ніхто не знав про місцезнаходження Тесли, й звичайна цікавість поступово перетворювалося в одержимість міжнародного масштабу. Й ось одного разу до лідерів держав, що мали справу з Теслою напередодні Великої Війни, почали прилітати поштові голуби.

ЕПІЗОД 2Б. МИР

Жовтень 1921 р.

На якийсь час запанував мир. Народ дуже добре пам'ятав про жахи війни, й повертатися до них не хотілося нікому.

Дехто намагався знову розв'язати війну, однак більшість усвідомлювала моторошний потенціал смертельно небезпечних машин, тому провокації жорстокості не увінчалися успіхом. Так чи інакше, охочих розв'язати війну було надто мало, а ціна конфлікту була надто велика, тому швидко припинялися навіть незначні сутички.

Замість війни глави світових держав зосередили свою увагу на збільшенні виробництва, й ділове співробітництво почало стрімко розвиватися. Вони створили нові національні ідеї та основним пріоритетом стало встановлення зав'язків із місцевим населенням. Економіка розвивалася, і цей підйом приніс нову впевненість і нові альянси. Складається відчуття, що люди дійсно можуть досягти епохи, в якій пануватимуть мир і процвітання.

НАСЛІДКИ

Духовний підйом у Європі тривав, і поступово економіка кожної держави відновилася. Багатство й особиста безпека завжди сприяли поліпшенню настрою людей, і, поки складалося враження, що мир протримається й далі, народи Європи розслабилися, занурившись у принади безпечної буденності.

Фабрика залишалася закритою. Час від часу хтось забирався всередину й обстежував її, знаходячи що-небудь із останніх напрацювань Тесли. Незважаючи на часткову недоступність Фабрики, багато непроханих гостей повернулося звідти з якою-небудь технологічною дивиною.

Ніхто не знав про місцезнаходження Тесли, й проста цікавість із цього приводу поступово перетворювалося в одержимість міжнародного масштабу. Й ось одного разу до лідерів держав, що мали справу з Теслою напередодні Великої Війни, почали прилітати поштові голуби.

ЕПІЗОД 3. БЛАГАННЯ ВЕСНИ

Березень 1922 р.

«Високоповажний пане й друг Ніколи Тесли!

Мене звуть Весна́, я донька Ніколи Тесли. Я пишу Вам, з проханням допомоги. Будь ласка, зрозумійте, що це моя остання надія. Я не бажаю користуватися перевагами відносин, які встановились у Вас із моїм батьком. Він і я — люди зідбні та винахідливі, що, я впевнена, Ви й так знаєте. Але незважаючи на це, я опинилася в ситуації, з якої не бачу виходу.

Відтоді як закрилася Фабрика, ми з моїм батьком жили в безпечному приміщенні в її надрах, працюючи над новою технологією, яка, як сподівається батько, стане його порятунком. Незабаром після Нового Року банда найманців змогла проникнути в це приміщення, і ми стали їхніми заручниками. Вони розділили нас із батьком, і, наскільки я розумію, вони хочуть, щоби батько завершив свою роботу над новітніми і найпотужнішими мехами. Мій батько ніколи б не зробив цього, навіть якби на карту було поставлене його життя. Та, натомість, вони погрожують розправою мені. Батько не дозволить мені загинути.

Я прошу вашої допомоги не для себе, а для батька. Якщо він зможе втекти звідси, він припинить свою роботу над цими жажливими машинами. Я знаю, що, крім моєї безпеки, це його найбільше бажання. Мені невідомо, коли я зможу відправити це повідомлення нашими поштовими голубами, тому час зараз критичний. Може статися, що вже занадто пізно.

З глибокою повагою та надією на мир,
Весна Тесла
23 січня 1922 г.»

НАСЛІДКИ

Оглядаючи Фабрику в пошуках Весни, її рятівники виявили щось несподіване та неймовірне, і, зрозуміло, ніхто із шукачів її не міг упустити такої можливості. У великому дворі Фабрики були заховані величезні кораблі. Спершу здалося дивним, що судна перебували так далеко від води, але після свого порятунку Весна розкрила цю таємницю: кораблі могли літати, й саме ці повітроплави стали ключем до її визволення.

Після того як Весна зі своїми рятівниками приземлилася в їхній столиці, її історія швидко розлетілася округою, але новини виявилися поганими. Хоча порятунок і пройшов успішно, він зайняв дуже багато часу. Весна була переконана, що батько вже майже завершив свою роботу. Крім того, поки Фабрику обшукували, ніхто не зміг виявити Теслу, і дівчина вважала, що батько міг навіть не знати, що вона на волі. І нехай вона ще не розібралася, хто ж очолив організацію, котра тримала їх у полоні, Весна жадала чинити опір цій групі, що була загрозою для недавно встановленого крихкого миру в Європі.

ВЕСНА

Перше публічне звернення Весни після її порятунку з Фабрики було коротким, своєчасним і довгоочікуваним. Вона трималася зухвало, стоячи поруч з «автомашиною» її власної розробки, й очі її, спрямовані на аудиторію, горіли. Юна Тесла говорила голосно та впевнено:

— Мій батько був збентежений, дізнавшись істину про руйнівні потужності, якими наділені його винаходи. Він прагнув лише допомогти світу, а коли побачив на власні очі трагічні наслідки того, до чого мимоволі був причетний, він вирішив покинути суспільство та присвятити себе створенню нових технологій, які допомогли б нарешті встановити мир у всьому світі. Ті люди, які полонили нас і, наскільки мені відомо, все ще утримують мого батька, являють собою справжню загрозу Європі. Я переконана, що їхня мета — підпорядкування собі всього світу.

— Мій батько досі вважається зниклим безвісти, але я клянусь продовжувати його справу, не припиняючи пошуків ні на мить. Я хочу сформувати коаліцію, котра буде відстоювати мир і захищати його за будь-яку ціну. Я запрошую приєднатися до мене всіх людей, що цінують мир. Ми дамо відсіч будь-кому, хто стане загрозою нашому процвітанню в ці дні. Людей, котрі утримують мого батька в полоні, буде зупинено. Ми постанемо проти будь-яких націй, що спробують нав'язати свою волю Європі. Нині ми живемо в мирі, і цей мир триватиме. Обіцяю вам.

ЕПІЗОД 4. ФЕНРІС

Вересень 1922

Незабаром після порятунку Весни з Фабрики чутки про «дивних солдатів з очима, що світяться» знову почали долимати із сіл і швидко поширюватися всією Європою. Ці моторошні посланці пекла з порожніми очницями називали себе Фенріс, й у світлі мови Весни розповіді стали сприйматися куди серйозніше, ніж раніше.

Банди найманців і головорізів, які тероризують жителів Європи, існували завжди, але Фенріс виявився більш організованим і мав нову страшну зброю. Нікому достеменно не було відомо, чого конкретно ждали ці люди. Чим більше їхні солдати наповнювали землі, тим сильніше зміцнювався вплив Фенріса, й поступово стало очевидно, що вони виступають проти відновлення Європи, хоча кінцева їхня мета була так само не зрозуміла.

Складалося враження, що Фенріс атакує випадковим чином, і, наскільки стало відомо, не було такої нації, яка б не постраждала від їхньої жорстокості та непередбачуваності. Вони з'являлися з нізвідки, нападали на солдатські патрулі або грабували ферми та ринки, після чого ніби випаровувалися. Дії Фенріса породжували хаос, і військові почали проводити узгоджені спроби втихомирити цих людей, рухомі почасти патріотизмом, але переважно заради грошової нагороди, оголошеної урядами за піймання цих злочинців, живими або мертвими.

У цей самий час Весна повним ходом формувала свою коаліцію, швидко набирала сили та впливу. Її популярність на міжнародній арені виявилася величезною перевагою, і чисельність її прихильників швидко зростала. Різноманіття можливостей мехів і дедалі більший вплив допомогли Весні створити щось на зразок «світової поліції», котра стояла на шляху будь-якої нації, що порушувала баланс сил. Але, незважаючи на її популярність, глави держав один за одним стали з острахом споглядати на стрімке посилення її впливу. Тепер вона сама здавалася їм приводом для занепокоєння.

НАСЛІДКИ

Незважаючи на те, що тепер уряди платили щедрі ціни за захоплення або знищення агентів Фенріса, ті виявилися важкою ціллю. Звичайно, вони не були невразливими, та були досить сильними, щоби стати серйозною проблемою. Тим не менш, народам Європи вдавалося потроху відтіснити їх назад, і почало здаватися, що незабаром Фенріса може бути знищено. Все більший успіх у боротьбі з ними допоміг населенню розслабитися й уперше за кілька місяців відчувати себе безпечніше. Весна, як і раніше, виявляла обережність, але країни Європи були впевнені, що їхніх сил вистачить для знищення Фенріса.

ЕПІЗОД 5. ФАБРИКА-ФОРТЕЦЯ

Квітень 1923 р.

Фенріс виявився сильнішим, ніж уявлялося спочатку. Після перших успішних боїв народи Європи усвідомили, що його війська складно вистежити й набагато складніше знищити. Повільно та наполегливо Фенріс сіяв хаос і розбрат, а його вплив посилювався у всій Європі. Занепокоєння правителів усе зростало, й це змусило їх битися з ворогом ще наполегливіше.

Поки Фенріс вів свою руйнівну діяльність у Європі, відбулося кілька катастрофічних подій. На імператора Саксонії та царя Союзу Русвета були здійснені замаху, і ці нещастя виглядали занадто підозрілими, щоби бути збігом.

Спочатку сусідні держави звинувачували одна одну в шпигунстві та ворожості. Та незабаром стало очевидно, що в тому, що відбувається була замішана якась третя сторона, й багато хто підозрював, що нею був Фенріс.

Посеред усього цього хаосу Фабрика здавалася справжньою твердинею, і нікому за довгі місяці не вдалося ступити й кроку на її територію. Багато хто вважав, що Фенріс облаштувався тут, і поступово в умах правителів сформувався однаковий задум: вдарити в саме серце Фенріса, поки він не отримав ще більше сили та впливу.

НАСЛІДКИ

Ніхто не був готовий до появи Нищівника. Насправді, більшість забули про те, що Тесла розробляв для Фенріса якусь руйнівну машину чи ніколи навіть не вірили цьому. Але це виявилось правдою, і це було жахливо.

І ця машина не була єдиною.

ЕПІЗОД 6. ЗНИЩЕННЯ

Липень 1923 р.

Схоже, вже було занадто пізно. Фенріс виявився набагато могутнішим і впливовішим, ніж могло наснитися в найжахливішому сні, а величезний Нищівник вселив жах у серця людей. Нарешті, стало остаточно зрозуміло, що необхідно нанести удар по Фенрісу, перш ніж він досягне ще більшого успіху. Кожна нація почала збирати сили та збиратися з духом, щоби зробити перший крок. Єдиною надією людей було те, що вони не занадто довго чекали, перш ніж нейтралізувати загрозу.

Але ситуація різко погіршилася, коли ватажок Фенріса розкрив свою личину...

Григорій Распутін.

Виявилося, що Фабрика ніколи не була центром операцій Фенріса. Вона залишалася місцем їхньої дислокації, але агенти Фенріса давно діяли в тилу однієї з націй, а з появою Распутіна вони розкрили масштаби своєї змови.

Колишній радник царя Союзу Русвета зник кілька місяців тому, незабаром після замаху на монарха. Стало очевидно, що підготовкою Фенріса він займався багато років. До того ж ходили чутки, що іншим державам його особистість була добре відома й багато хто вже приєднався до нього.

Недовіра серед населення Європи зростала навіть тоді, коли почалися спроби об'єднання проти загального ворога. Тепер ніхто не міг зрозуміти, чи не був союзник таємним агентом Фенріса. Створені раніше альянси розвалювалися. Поява Распутіна та його контроль над Нищівниками перетворювали старі страхи людей на справжню параною: народи боялися ще однієї Великої Війни, котра розтерзала би континент на шмаття.

Водночас і без того величезне бажання Весни перемогти Фенріса стало ще сильніше. Її ворог нарешті відкрив своє обличчя, а ворог, який має лице, може бути знищений.

НАСЛІДКИ

Коли Распутін оголосив себе ватажком Фенріса, все встало на свої місця. Після його заяви Європу охопив страх, і незабаром континент наповнили чутки. Найправдоподібнішою з них видавалася та, в якій говорилося, що на початку 1900-х Григорій Распутін нібито заснував таємний орден, що згодом перетворився на Фенріс. Багато хто вважав, що цар Союзу Русвета не схвалював існування ордену, за що й поплатився життям, але достовірність цих припущень так і не було доведено.

Таємний орден було засновано на хвилі успіху Ніколи Тесли, який стрімко прославився як винахідник — і єдиний постачальник — неймовірних автомашин і мехів, які революційним чином змінили стільки галузей промисловості та стали основною зброєю в сучасних військових конфліктах. Вдивляючись у минуле, багато людей виявляли ланцюжок випадкових збігів, які тепер не здавалися такими вже випадковими. Загалом, думки зводилися до того, що події, котрі послужили каталізатором початку Великої Війни, були зрежисовані Распутіним і його ранніми послідовниками.

З моменту завершення війни він старанно підривав упевненість у лідерах європейських держав, послаблюючи їхній авторитет і намагаючись звільнити місце для себе, як одноосібного правителя міста-держави Фабрики.

ЕПІЗОД 7. ПОШУКИ ТЕСЛИ

Жовтень 1923 р.

Фенріс більше не намагався ховатися, вирішуючи політичну долю Європи смикаючи за ниточки. Після публічного оголошення Распутіна головою Фенріса організація стала вести відкриту гру за владу. До самого літа Фенріс здавався непереборною хвилею, що набирає силу перед тим, як обрушитися на своїх супротивників. Та потім він почав програвати битви, а його величезні Нищівники хоча і володіли неймовірною міццю, та вже не були непереборними перешкодами, як раніше.

Коли конкуруючі за владу держави почали відстоювати свої позиції в боротьбі з Фенрісом і навіть перемагати Нищівників у бою, народ почав замислюватися, що ж змінилося. Здавалося, що Нищівники почали зношуватися. Головні стратеги всього континенту роздумували над причиною цього, але найлогічніший і найвірогідніший здогад висловила Весна:

— Мій батько втік або загинув, — сказала вона відверто. — Це єдине пояснення. Нищівники — потужні машини, але вони технічно складні. Вже якийсь час Фенріс не збирає нових Нищівників, а ті, що використовуються, очевидно, стали менш ефективні, ніж раніше. Загрозу моєму життю вони використовували як мотивацію, щоби змусити батька створити цих чудовиськ, але змусити його зробити їх простішими вони не змогли. Без його допомоги інженери Фенріса явно нічого не можуть зробити з мехами, щоби підтримувати їх у робочому стані.

Весна вірить, що батько ще живий. Відразу після своєї публічної заяви вона почала організовувати пошуки батька. Зрозуміло, вона хоче знайти його сама, але, якщо її батько ще живий, хто завгодно має розшукати його перш, ніж це зробить Фенріс. Тому вона виступила публічно, сподіваючись, що це підстібне всю Європу зайнятися його пошуками. Інтуїція не підвела Весну. Майже так само швидко, як вона сама, інші нації організували власні пошукові загони, й буквально через кілька днів пошуки Тесли вже йшли повним ходом.

ЕПІЗОД 8А. НОВА ЕПОХА

Березень 1924 р.

Спроба втечі Тесли розлютила Распутіна, й Фенріс негайно перейшов до виконання заключної частини свого плану. Європа наїжачилася у відповідь. Велика війна була тривалою, кровопролитною та велася відкрито. І хоча та війна завершилася, народи Європи все ще перебували в стані конфлікту, але цього разу війна велася тихо, з укриттів.

Распутін маніпулював урядами наче маріонетками, й лише десь за рік військовий конфлікт знову вибухнув на повну силу. Тепер атмосфера рішучості знову запанувала в Європі, як і три роки тому, напередодні драматичної розв'язки Великої Війни. Абсолютно всі — від генералів до селян — відчували, що незабаром настануть якісь зміни, наслідки яких збережуться назавжди.

На горизонті замайоріла нова епоха, й народам Європи залишається лише сподіватися, що вона не буде до них надто жорстока. Уряди та генерали відчують руку долі в себе на плечах. І нехай багато хто з них уже на межі, їх однаково переповнює шалене бажання не проґавити момент. Попередня війна закінчилася в основному через страхи та виснаження сил. А тепер виникло відчуття, що метою боротьби стало щось значуще. Вони борються за свободу. Вони борються за владу. Вони борються за майбутнє всього світу.

ЕПІЗОД 8Б. БОЖЕВІЛЛЯ ТЕСЛИ

Березень 1924 р.

Нікому не вдалося відшукати Теслу. Після наполегливих і тривалих пошуків люди поступово, хоча й неохоче здавалися. Весна шукала завзятіше за всіх, але навіть їй не вдалося виявити батька. Коли вона майже змирилася з думкою, що батько, найімовірніше, загинув, куди більш кепські новини наздогнали її. Без будь-якого попередження її батько вирвався з території Фабрики, оснащений новітніми технологічними знаряддями смерті, й у шаленстві вирував всім континентом. Уцілілі після зустрічі з ним говорили, що він буквально марив «очищенням» землі від своїх жахливих створінь. Очевидно, Тесла переконав себе в тому, що зобов'язаний знищити чи зламати кожну машину, що залишилася, аби спокутувати свою провину за всі біди та руйнування, котрі, на його думку, він накликав на Європу.

Душа Весни боліла все сильніше з кожною новою історією, адже достовірність багатьох із них вона підтвердила особисто. Її батько справді збожеволів, але сумувати не було часу. Теслу потрібно було зупинити, й вона не сумнівалася, що уряди Європи вже підготували плани щодо цього. Якби ж тільки було можливо, вона спробувала б сама його зупинити в надії, що допоможе йому повернути розум. Але в будь-якому випадку дозволяти йому й надалі тероризувати Європу було не можна...

НАСЛІДКИ

ЕКОНОМІКА

Рівень «А» (найвищий серед усіх гравців)

Знадобиться чимало часу та наполегливої праці, щоб уся Європа вступила в золотий вік економічного розквіту. Однак Ваше керування швидше, ніж очікувалося, веде суспільство до процвітання: фондові ринки зростають, промисловість бурхливо розвивається і якість життя людей підвищується. У світі необмежених можливостей і з перспективами світлого майбутнього життя європейців повертається у звичне русло, та спогади про недавнє минуле сходять нанівець.

ПОЛІТИКА

Завдяки вмілому плануванню та здатності передбачати хід подій вам вдалося виконати амбіційний план із відновлення Європи. Ваш надприродний талант виконувати поставлені завдання дозволяє вам дуже швидко відновлювати інфраструктуру та водночас створювати добросусідські відносини між народами, визначаючи спільну для всіх мету. Люди із задоволенням бачать, яким темпом відновлюється країна, і відчують єднання з усім світом, чого так не вистачало роками. Починають процвітати мистецтва, і всі прославляють ваше бачення та відданість світовому добробуту.

ВІЙСЬКОВА СИЛА

У заключному протистоянні ви розгромили своїх ворогів, продемонструвавши неймовірну перевагу сил, і тепер не бачите причин міняти підхід. Ваш фірмовий знак — демонстрація сили. Ви змусили Європу вкласти мир, а найпотужніші мехи контролюють суворе дотримання ваших законів. Уся Європа — від правителів до простих робітників — протиставляє вашій залізній владі, але ніхто не наважується кинути вам виклик.

У той самий час...

Рівень «Б» (другий результат серед усіх гравців)

Керувати економікою Європи — завдання не з легких, але вам вдається триматися на плаву. Однак, із плином часу стає зрозуміло, що для вас є пріоритетом: ваші друзі та союзники процвітають, поки решта Європи тупцює на місці. Крім цього, процвітання під вашим керівництвом насолоджуються лише аристократичні кола Європи, в той час як народ трудиться в поті чола, щоби досягти хоча б помірних темпів розвитку. Невдоволення людей зберігається, але наслідки його ледь помітні. Принаймні, поки що.

Ви докладати зусилля намагаєтесь створити в людей відчуття глобальної мети. Під вашим керівництвом окремим націям вдається відновити свою інфраструктуру, але без бачення чітких цілей або сфокусованості на єднанні з усім світом. Завершення війни принесло полегшення, й люди загалом задоволені, але стурбованість через відсутність спільного лідера наростає. Відносини між країнами залишаються непевними: підтримується мир, але взаємна доброзичливість — лише ілюзія.

Ви високо цінуєте військову силу, та не прагнете вдаватися до неї за першої ліпшої нагоди. Поки країни продовжують розвиватися, ви усвідомлюєте необхідність підтримувати свою владу за допомогою тихої, але рішучої демонстрації сили. Будь-які повстання ви придушуєте миттєво та беззастережно, й, поки глави держав і їхні народи поведуться мирно, ви із задоволенням дозволяєте вашій армії спостерігати за ними, готові втрутитись будь-якої миті.

І зрештою...

Рівень «В» (третій або нижчий результат з усіх гравців)

У хаосі цього конфлікту економіку Європи було знищено, й вам не вдалося її відновити. У наступні роки після вашого становлення економіка континенту в кращому випадку кульгала, а невдоволення серед селян зростало все сильніше. І що найгірше, ходять чутки, що інші правителі зневірилися у вас і ваше керування видається їм байдужим. Лише час покаже, чи знайдуться у вас інші можливості, щоби запобігти розколу світу.

Політичне керування — не найсильніша ваша риса. Через недалекоглядність вашої політики напруженість у відносинах між країнами збереглася. Дороги та залізничне сполучення занепали. Інфраструктура страждає від байдужості. Обмеження способів перевезення людей і товарів призвело до того, що дружелюбність між народами тане на очах. Тривале руйнування інфраструктури в поєднанні з відсутністю загальної для світу цілі призводить до невдоволення, яке росте з року в рік.

Той факт, що саме ви перемогли в останній битві, викликає подив у всієї Європи, а ви продовжуєте боротися зі своєю ж армією. Ви вирішили зосередити свої зусилля на економічному зростанні та чіткому баченні мирного існування Європи, щоби заново відновити сили після Великої Війни. І все ж ваше правління вразливе для можливих заворушень, і ви значною мірою покладаєтеся на співпрацю з іншими націями та їхніми лідерами в ім'я збереження миру.